

РЕШЕНИЕ

№ 8

гр. Свиленград, 17.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – СВИЛЕНГРАД, ПЪРВИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на десети януари през две хиляди двадесет и
втора година в следния състав:

Председател: Кремена Т. Стамболиева Байнова

при участието на секретаря Цвета Ив. Данаилова
като разгледа докладваното от Кремена Т. Стамболиева Байнова
Административно наказателно дело № 20215620200969 по описа за 2021
година

, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава III, раздел V от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление (НП) № 2210/2021 от 10.12.2021 година на Заместник-Директора на Териториална дирекция Митница Бургас, в частта, с която на ЕНВ. З. (Е. З.), роден на ***** година в град *****, Република *****, с персонален номер 0903977783925 от град *****, ул., *****” № 83, Република *****, със съдебен адрес: град Свиленград, ул., „Георги Скрижовски” № 1, област Хасково, чрез адвокат Иван Иванов, за нарушение на чл. 233, ал. 1 от Закона за митниците (ЗМ) е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 73 140.06 лв. (пункт I) и на основание чл. 233, ал. 6 от ЗМ са отнети в полза на Държавата алуминиеви плоскости общо 1 340.50 кв.м. (пункт II).

НП в частта му по пункт III, касаещ връщането на товарна композиция - влекач и полуремарке, Регистрационни талони и контактен ключ, е влезнало в сила, тъй като не е обжалвано.

Жалбоподателят ЕНВ. З. чрез пълномощника си – адвокат Иван Иванов,

моли за отмяна на обжалвания акт, тъй като счита същия за незаконосъобразен и неправилен, както и постановен при допуснати съществени процесуални нарушения. Претендират се разноси по делото.

Допълнително адвокат Иванов посочва, че обжалваното НП е издадено и в нарушение на материалния закон, тъй като З. не бил извършил нарушение на разпоредбата на чл. 233, ал. 1 от ЗМ, т.е. деянието не било съставомерно по посочената разпоредба на ЗМ.

В съдебната фаза, редовно призован, жалбоподателят ЕНВ. З. не се явява. За него се явява адвокат Иванов, който пледира за отмяна на обжалвания акт в обжалваната част на основанията, допълнително посочени от него в писмен вид и тъй като липсвал обективният елемент от състава на нарушението, деянието не можело да се извърши при форма на вина непредпазливост (, т.е. деянието било несъставомерно), процесното деяние осъществявало състава на нарушение по чл. 238 от ЗМ, налице била грешка при декларирането, Актът, приложен в преписката бил без един подпис, митническият орган е трябвало да упъти жалбоподателя, а не веднага да се пристъпва към съставяне на Акт за нарушение и т.н. Претендират се разноси на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от Закона за адвокатурата (ЗА).

В съдебната фаза не се ангажират доказателства.

Административнонаказващият орган (АНО) (въззиваемата страна) – Заместник-Директорът на Териториална дирекция Митница Бургас, редовно призовани на посочения съдебен адрес, изпращат представител – Старши юрисконсулт Е. Г., която сочи че НП в обжалваната част е издадено законосъобразно и че не са допуснати процесуални нарушения при издаването му. Моли същото да бъде потвърдено. Претендират се разноси по делото под формата на юрисконсултско възнаграждение. Не е представен Списък на разноските.

В съдебната фаза се ангажират писмени и гласни доказателства.

Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение - Свиленград, редовно призована по реда на надзора за законност, не изпраща представител и не взема становище.

Съдът, след като прецени поотделно и в тяхната съвкупност събраните по делото писмени и гласни доказателства, установи следното

от фактическа страна:

На 28.05.2021 година, около 10.00 часа на Митнически пункт (МП) „Капитан Андреево“, област Хасково, на трасе „Входящи товарни автомобили“, на път от Република Турция за Република ***** през България пристига товарна композиция, състояща се от влекач и прикачено към него полуремарке, управлявана от сръбския гражданин – жалбоподателя ЕНВ. З. и собственост на сръбското дружество „Зебекс“ ООД (Извлечение от Търговския регистър, ведно с превод е приложено по делото, както и документите за собственост). Товарната композиция е претеглена като е изготвен Контролен лист. За превозваната стока – 5 броя колети, водачът (жалбоподателят ЕНВ. З.) представя на свидетеля Ж.Г. Кръстав документи - Декларация Т1, ЧМР, пакинг лист и Фактура, приложени в кориците на делото и преведени на български език, с които декларира превозвания товар и преминава документния контрол като е обработен в модул „Пътни такси и разрешителни режими“ на „Българска интегрирана митническа информационна система“ на Агенция „Митници“. К. установява, че декларираната стока в придружаващите документи не отговаря на показанията на електронната везна по отношение на килограмите. Запитан за количеството на превозваната стока жалбоподателят отговаря, че тя е около 23 000 кг.

Превозното средство е селектирано за пролъчване с ренгенова апаратура под № 29162, при което се установява наличие на стока повече от декларираната в представените документи.

Около 14.00 часа в изпълнение на служебните си задължения и на основание чл. 16, ал. 1, т. 1 от ЗМ, митническите служители Ел. К. М. и Ст. Хр. Ст. започват физическата митническа проверка на товарната композиция в присъствието на водача, като преди пристъпването към физическата проверка М. кани водача да декларира носените от него стоки, валутни ценности и лични вещи на сръбски език, който владее говоримо, като той не декларира друго освен представените в митническите документи стоки. При проверката се установява наличие на недеклаирана стока – 8 броя колети (палета), т.е. процесната такава. Проверката приключва в 15.30 часа.

Съставен е Протокол за извършена митническа проверка с № 1441 от 28.05.2021 година.

В Личното си обяснение, изискано на основание чл. 16, ал. 1, т. 5 от ЗМ от митническите служители за нуждите на проверката, каквото и дава в писмена форма жалбоподателят ЕНВ. З., ведно с превод на същото, сочи, че е уведомил митническия служител относно теглото на превозвания товар и че спедиторът не му бил дал Декларация за част от товара, за което той не бил виновен.

П р и т е з и фактически обстоятелства, след разкриването на контрабандираните процесни стоки, в този смисъл открито деянието и неговият извършител, Е.М. и Ж.К. пристъпват на основание чл. 230 от ЗМ към съставянето на Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 477/28.05.2021 година против жалбоподателя ЕНВ. З.. След съставянето на АУАН, жалбоподателят ЕНВ. З. е запознат със съдържанието му чрез извършване на превод от страна на лицето АЛБ. К. БЛ. и е връчен *лично*, като с подписа ЕНВ. З. удостоверява получаването на екземпляр от него, видно от Разписката, инкорпорирана в самия документ, датирана от 28.05.2021 година, като жалбоподателят не сочи възражения срещу констатациите в Акта.

Недекларираните стоки са иззети с Разписка № 0199092 от дата 28.05.2021 година.

В последствие са представени документите, касаещи процесната недекларирана стока, като се установява, че водачът на товарната композиция не ги е взел от спедиторската фирма, натоварена с изготвянето на митническите документи за процесната стока.

Срещу Акта в законоустановения 3-дневен срок не постъпва Възражение.

Образувано е на 28.05.2021 година Досъдебно производство (ДП) № 30/2021 година по описа Териториална дирекция Митница Бургас, представляващо преписка с № 878/2021 година по описа на Окръжна прокуратура – Хасково, за престъпление по чл. 242, ал. 1, б. „д” от НК; а административнонаказателното производство, образувано въз основа на посочения по-горе АУАН е прекратено на основание чл. 33, ал. 2 от ЗАНН . Срещу ЕНВ. З. е повдигнато обвинение по посочения текст от НК. Назначена е и е изготвена Оценъчна експертиза, видно от която вещото лице Огнян Николов Бюлбюлев определя общата пазарна стойност съгласно Фактурата, приложена в кориците на делото, ведно с превод на български език, на

процесните стоки на основание чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013 година на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза (Регламент № 952/2013 година) в размер на 73 140.06 лв. С Постановление от 05.10.2021 година, влязло в сила, Невена Владимирова – Прокурор в Окръжна прокуратура – Хасково, прекратява наказателното производство по ДП, водено срещу ЕНВ. З. на основание чл. 243, ал. 1, т. 2 от НПК (обвинението не е доказано). В Постановлението е посочено, че престъплението не е доказано от обективна и от субективна страна. Постановлението от дата 05.10.2021 година, ведно с ДП, са изпратени от Окръжна прокуратура – Хасково на Териториална дирекция Митница Бургас по компетентност за вземане на отношение относно административнонаказателната отговорност на жалбоподателя ЕНВ. З.. Документите са получени от АНО на дата 19.10.2021 година.

На основание чл. 36, ал. 2 от ЗАНН е образувано административнонаказателно производство срещу жалбоподателя ЕНВ. З..

Според даденото Становище с рег.№ 32-353740 от 08.11.2021 година на митническите служители от комисията, извършила оценяването, митническата стойност на стоките – предмет на нарушението е в общ размер на 73 140.06 лв. съгласно Заключениеето на оценъчната експертиза, изготвена по ДП.

Сезиран надлежно с Постановлението на Окръжна прокуратура – Хасково за прекратяване на наказателно производство по образуваното ДП и след получаване на преписката, Заместник-Директорът на Териториална дирекция Митница Бургас в качеството на наказващ орган с делегирана компетентност, издава процесното НП № 2210/2021 на 10.12.2021 година. В издадения санкционен акт, АНО възприема фактическите констатации, изложени в Постановлението на Окръжна прокуратура - Хасково като посочва, че правната квалификация на нарушението е чл. 233, ал. 1 от ЗМ. Обжалваното НП е редовно връчено на жалбоподателя на 13.12.2021 година, видно от отметката, направена в него. Възражения относно начина и формата на връчване на НП не се противопоставят в настоящото съдебно производство.

Извършеното деяние не представлява престъпление. За това нарушение на основание чл. 233, ал. 1 от ЗМ на нарушителя е наложено

административно наказание „Глоба” в размер на 73 140.06 лв. (100 % от митническата стойност на недекларираната стока) и на основание чл. 233, ал. 6 от ЗМ са отнети в полза на Държавата недекларираните стоки.

Описаната в НП фактическа обстановка безспорно се установи от събраните по делото писмени доказателства, находящи се в Административнонаказателната преписка (АНП) по издаването му № 2210/2.11.2021 година на Териториална дирекция Митница Бургас, както и от показанията на изслушаните в съдебното заседание, проведено на 10.01.2022 година свидетели Ел. К. М., Ж. Г. Кр. и Ст. Хр. Ст..

Приетата – приложена по преписката Заповед № ЗАМ – 1091/32-246841 от 02.08.2021 година на Директора на Агенция „Митници” доказва материалната компетентност на АНО по отношение на Заместник-Директора на Териториална дирекция Митница Бургас. С цитирана Заповед, наказващият орган по закон - Директорът на Агенция „Митници” делегира правомощията да издават НП за нарушения по ЗМ на Заместник-Директорите на Териториалните дирекции. Персоналното заемане на тази длъжност от издателя на процесното НП – Стефан Николов Марашев, е служебно известно на Съда. Т.е. Заместник-Директорът на Териториална дирекция Митница Бургас се явява носител на санкционна власт, делегирана му в длъжностно качество (заемана длъжност) от наказващия орган по закон съгласно чл. 231 от ЗМ – Директорът на Агенция „Митници” по надлежния ред с индивидуален административен акт - Заповед.

Така приета за установена фактическа обстановка, кореспондираща с възприетата от АНО в НП, Съдът изведе въз основа на анализа на писмените и гласни доказателства, събрани и приобщени в хода на производството по съответния процесуален ред. От кръга на гласните доказателствени средства, Съдебният състав прие да кредитира изцяло с доверие показанията на свидетелите Ел. К. М., Ж. Г. Кр. и Ст. Хр. Ст., предвид тяхната безпротиворечивост, систематиката и взаимното им допълване, така и цялостната им корелация с писмените източници, които ги подкрепят. Същите са изчерпателни, с ясна конкретика за фактите, при еднозначност в изнесените твърдения относно основните факти от предмета на доказване, както и са формирани от непосредствени възприятия на свидетелите от случилите се събития, които възпроизвеждат в показанията си. От тук

предпоставена е преценката за правдивост и достоверност. Липсват основания за тяхната критика, тъй като те не се опровергават в съотнасяне помежду си, така и с останалите писмени доказателства, които Съдът кредитира; обратно, убедително се подкрепят от същите, от друга страна при отсъствие на индиции за предубеденост на свидетелите не възникват съмнения за недобросъвестност или необективност на депозираните показания. Основания за критика по отношение на свидетелските показания на М., К. и С. не се намериха, а единствено поради служебното им качество – служители на Агенция „Митници”, в този смисъл служебната зависимост и отношения на пряка подчиненост спрямо АНО, не е достатъчно за да обоснове заинтересованост от тяхна страна, от тук и превратно или недостоверно пресъздаване на обстоятелствата от конкретната проверка и случилите се събития, които възпроизвеждат в показанията си. С тези съображения Съдебният състав даде вяра на показанията на свидетелите Ел. К. М., Ж. Г. Кр. и Ст. Хр. Ст., считайки ги обективни и достоверни. А досежно доказателствената им стойност, те са пряко относими към изпълнителното деяние на процесното нарушение, авторството и времето на извършването му, като потвърждават и фактическото му осъществяване от жалбоподателя, установявайки обективните факти на влизането му в страната, идвайки от Република Турция, товарната композиция, с което е пътувал, липсата на действия от негова страна за митническото оформяне на носените процесни стоки – алуминиеви плоскости, респ. тяхното деклариране, още и резултатът от митническата проверка - намирането на определено количество алуминиеви плоскости и държането им, свързани с неговата личност. По своя доказателствен ефект и стойност, така обсъдените и оценени с кредит на доверие гласни доказателства са пряко относими към изпълнителното деяние на процесното нарушение и неговото авторство, времето и мястото на осъществяването му, като потвърждават фактическото му извършване от жалбоподателя, с оглед установения факт, че жалбоподателят ЕНВ. 3. е превозил стоки през държавната граница без знанието и разрешението на митническите органи. Поради това Съдът ги кредитира изцяло за достоверни.

Съдебният състав, възприема изцяло и кредитира Становището на митническите органи относно митническата стойност на процесните стоки, тъй като е изготвено на базата на Заключението на вещото лице по

назначената Оценъчна експертиза на ДП. Заключение на Оценъчната експертиза е изготвено въз основа на събраните по делото доказателства. Експертизата е изготвена от специалист в съответната област (, включен в Списъка на вещите лица за 2021 година за Хасковския съдебен район), поради което няма основание за каквото и да е съмнение относно неговата квалификация на специалист. Въз основа на Експертизата се установява митническата стойност на процесните стоки към датата на деянието. Досежно приложимия способ, ползван от вещото лице Бюлбюлев, Съдът намира същия за правилен и законосъобразен, тъй като е приложил разпоредбата на чл. 70 от посочения Регламент № 952/2013 година, защото по делото е налична Фактура относно договорната стойност на стоките – предмет на нарушението, която не е оспорена от страните.

Идентична правна оценка, на кредитиране с доверие, се налага и относно писмените доказателства, приложени в преписката, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, вр.чл. 84 от ЗАНН, които не се оспориха от страните. Същите Съдът цени за достоверни по съдържанието им спрямо възпроизведените в тях факти, респ. автентични по признак – авторство.

*Като прецени така установената фактическа обстановка с оглед нормативните актове, регламентиращи процесните отношения, при цялостната служебна проверка на акта, при условията на чл. 84 от ЗАНН, вр.чл. 14, ал. 1 и ал. 2 от НПК и във връзка със становищата на страните, настоящият състав на Свиленградски районен съд, достигна до следните **правни изводи**:*

Преценена по същество, Жалбата е неоснователна.

ПО ДОПУСТИМОСТТА НА ЖАЛБАТА

Жалбата е с правно основание чл. 59, ал. 1 от ЗАНН и е допустима – подадена е в преклузивния срок по ал. 2 на посочения текст (видно от датата на депозиране на Жалбата в Деловодството на АНО), от надлежно легитимирано за това действие лице (срещу, което е издадено атакуваното НП) – процесуален представител с Пълномощно, приложено по делото, при наличие на правен интерес от обжалване и пред местно (по местоизвършване

на твърдяното нарушение) и родово (по аргумент от чл. 59, ал. 1 от ЗАНН) компетентния Свиленградски районен съд. Ето защо същата е проявила своя суспензивен (спиращ изпълнението на НП – аргумент от чл. 64, б. „б” от ЗАНН) и девулативен (сезиращ Съда – чл. 59, ал. 1 от ЗАНН) ефект.

ПО ПРИЛОЖЕНИЕТО НА ПРОЦЕСУАЛНИЯ ЗАКОН

Обжалваното НП е законосъобразно от формална, процесуалноправна страна, като Съдът достигна до тези изводи след служебна проверка на съдържанието и материалите от приложената АНП, като не се констатираха недостатъци на акта. Действително в АУАН, приложен към АНП липсва подпис на единия от актосъставителите, но това обстоятелство е ирелевантно, тъй като в съдебно заседание е представен оригинал на процесния АУАН с налични подписи на двамата актосъставители и тъй като преписката, образувана въз основа на този АУАН е прекратена, а обжалваното НП е издадено на базата на Постановлението на Прокурор от Окръжна прокуратура – Хасково. По същите съображения (преписката, образувана въз основа на процесния АУАН е прекратена, а обжалваното НП е издадено на базата на Постановлението на Прокурор от Окръжна прокуратура – Хасково), Съдът не намира, че е налице съществено процесуално нарушение, свързано с факта, че на едно място в АУАН е посочена некоректно годината на деянието, както и с факта, че е изписано грешно фамилното име на жалбоподателя и тъй като в НП са посочени правилно и коректно, и тъй като в НП жалбоподателят е индивидуализиран с посочване на дата и място на раждане, с персонален номер и с номер на Паспорт и датата на издаването му и страната, където е издаден документа.

Спазена е изцяло административната процедура по издаване на обжалваното НП, не се констатираха допуснати процесуални нарушения във фазата на производството по издаването му, развила се пред наказващия орган. Спазени са предвидената форма и процесуален ред. Обжалваното НП е издадено в съответствие с чл. 36, ал. 2 от ЗАНН. Както се посочи по-горе, АНО е издал НП без да е имало съставен АУАН, позовавайки се на Постановлението на Прокурора. По аргумент от чл. 36, ал. 1 от ЗАНН, административнонаказателното производство започва със съставянето на

АУАН. Възможност за изключение от посоченото общо правило е регламентирана в разпоредбата на ал. 2, която сочи, че АНП може да се образува и въз основа на прекратено от Съда или Прокурора наказателно производство. Постановлението на Прокурора в този случай е основание за издаване на НП без съставяне на АУАН. След като наказващият орган въз основа на материалите по преписката е преценил, че са налице данни за осъществяване на административно нарушение, е издал обжалваното НП. Ето защо наведеното в тази насока възражение от адвокат Иванов е неоснователно.

Настоящата съдебна инстанция приема, че при издаването на атакуваното НП са спазени изискванията на чл. 57 от ЗАНН, т.е. същото има изискуемите реквизити на минимално необходимото съдържание съгласно разпоредбата на чл. 57 от ЗАНН. Самото нарушение е описано както словесно, така и с посочване на правната му квалификация. Така изложените обстоятелства са напълно достатъчни за наказаното лице, за да разбере в цялост извършеното административното нарушение и да организира адекватно защитата си. Фактът, че при посочване на нарушената правната норма, наказващият орган не е изписал конкретната хипотеза на чл. 233, ал. 1 от ЗМ, не води до различни правни изводи, тъй като този подход не засяга правото на защита на наказания, защото в НП се съдържат конкретните факти по случая (кога, къде, кой, как, при какви обстоятелства, какво е извършил). Тези конкретни факти са надлежно квалифицирани като нарушение по чл. 233, ал. 1 от ЗМ. Т.е. налице е пълно съответствие между описанието на нарушението от фактическа страна и законовата разпоредба, която е нарушена.

За пълнота на настоящото изложение следва да се отбележи, че в НП е посочена грешно улицата, където живее жалбоподателя, което не представлява съществено нарушение, тъй като съгласно правната теория и константната съдебна практика, съществено е това нарушение на административнопроизводствените правила, което е повлияло или е могло да повлияе върху съдържанието на акта, т.е. такова нарушение, недопускането на което е можело да доведе до друго разрешение на поставения пред АНО въпрос, което в настоящия случай не е налице.

НП е издадено от компетентен орган съгласно чл. 47, ал. 1, б. „а”, вр.ал. 2 от ЗАНН, вр.чл. 231 от ЗМ. Лицето, подписало НП е заемало към момента на

издаването му длъжността Заместник-Директор на Териториална дирекция Митница Бургас, чиято материална компетентност да издава НП за нарушения по ЗМ се доказва от приетата по делото № ЗАМ – 1091/32-246841 от 02.08.2021 година на Директора на Агенция „Митници”, т.е. той се явява носител на санкционна власт, делегирана му в длъжностно качество (заемана длъжност) от наказващия орган по закон съгласно чл. 231 от ЗМ – Директора на Агенция „Митници” по надлежния ред с административен акт - Заповед. Поради това същият се легитимира като компетентен орган по смисъла на чл. 231 от ЗМ. Деянието е извършено в зоната на отговорност на Териториална дирекция Митница Бургас.

При издаването на НП е спазен предвидения от разпоредбата на ал. 3 на чл. 34 от ЗАНН срок.

Предвид изложеното липсват предпоставки за отмяна на процесуално основание поради недостатък във формата на акта или допуснато друго процесуално нарушение от категорията на съществени такива, рефлектиращо върху правото на защита на санкционираното лице, респ. довело до неяснота и неопределеност на фактите, подлежащи на доказване. Ето защо, съобразно изложените правни аргументи, решаващият Съдебен състав обосновано формира правен извод, че процесното НП не страда от формални недостатъци, в резултат на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, поради което се явява изцяло законосъобразен от процесуалноправна страна, акт. От тук, съответно липсват формални основания за неговата отмяна.

ПО ПРИЛОЖЕНИЕТО НА МАТЕРИАЛНИЯ ЗАКОН

Обжалваното НП е правилно и обосновано, обсъдено с оглед приложението на материалния закон и при възведената правна квалификация – чл. 233, ал. 1 от ЗМ, приета от АНО, която е вярна, съответстваща на фактите, съдържими се в обстоятелствената част на Акта. Същите и категорично се доказаха от събраните доказателства в хода на съдебното производство, в съвкупност обосноваващи безспорен извод за осъществяването на изпълнително деяние от страна на жалбоподателя, обективно и субективно съставомерно като митническо нарушение, във

фактическия състав на чл. 233, ал. 1 от ЗМ. По изложените по-долу съображения, Съдът не възприема възраженията на адвокат Иванов, касаещи обективната и субективна страна на процесното деяние, както и приложението на разпоредбата на чл. 238 от ЗМ.

Въз основа на кредитираните гласни доказателства – пряко, както и косвено от приобщените писмени доказателствени източници от преписката, установи се и че посочените процесни стоки лицето ЕНВ. 3. не е обявил пред митническите органи, не е разполагал и не е представил на митнически органи документи, удостоверяващи надлежното им деклариране или задействане на митнически режим за тях към момента на проверката. С представянето на документите на митническия служител и обработването им в модул „Пътни такси и разрешителни режими” на „Българска интегрирана митническа информационна система” на Агенция „Митници” от последния е извършено декларирането. Фактът, че жалбоподателят е посочил, че превозваният от него товар е около 23 000 кг по никакъв начин не изпълва състава на понятието „деклариране”, тъй като декларирането включва изчерпателно, точно и ясно обявяване на носените артикули и количеството на всеки от тях. Свидетелите са категорични относно съпричастността на лицето към превозваните процесни стоки и неговото лично отношение на своеене и държане на същите, както и относно вида и естеството на носените стоки, представляващи алуминиеви плоскости. С оглед посоченото същите, несъмнено попадат в легалната дефиниция на понятието „стоки”, дадена в § 1, т. 14 от Допълнителната разпоредба (ДР) на ЗМ, която т. 14 е отменена и към настоящия момент легалното определение на понятието „стоки” се съдържа в чл. 5, ал. 1 от ЗДДС, като нормативен акт най-съотносителен към митническото законодателство, а именно: „„Стока” е всяка движима и недвижима вещ, включително електрическа енергия, газ, вода, топлинна или хладилна енергия и други подобни, както и стандартният софтуер.”. Според българския тълковен речник, „стоката” е материално благо, продукт, произведен с цел задоволяване на определени нужди, потребности на хората в зависимост от техните вкусове и предпочитания. С оглед така дадените определения стоки са и процесните алуминиеви плоскости. Поради това, с оглед събраните доказателства по делото Съдът приема за доказано по безспорен начин, от обективна страна, че на 28.05.2021 година през МП „Капитан Андреево” при влизането си в страната от Република Турция, жалбоподателят ЕНВ. 3. е

носил, т.е. фактически е превозил през държавната граница и въвел в страната стоки с търговски характер и количество, без знанието и разрешението на митническите органи. С това е осъществил състава на митническото нарушение „митническа контрабанда”, дефиниран в чл. 233, ал. 1 от ЗМ, във втората от предвидените изпълнителни форми - „превозване” през държавната граница. За съставомерността на деянието достатъчно е обективно да е липсвало знание и разрешение на митническите органи, конкретните стоки да преминат на митническата територия на страната, съвпадаща и с държавната такава, но административно организирана, като проверка след реалното влизане в страната и преминаването на граничен контрол. Т.е. съгласно чл. 233, ал. 1 от ЗМ, който превози през държавната граница стоки без знанието и разрешението на митническите органи, доколкото извършеното не представлява престъпление, се наказва за митническа контрабанда. В случая държавната граница на Република България съвпада с линията на митническата проверка предвид спецификата на разположение на службите за контрол на митническите пунктове, чийто служители не са на самата държавна граница (, което е практически невъзможно), а вътре в територията на Република България. Именно в тази връзка при преминаване на редовния митнически контрол, действащо е задължение за деклариране на въвежданите стоки, респ. изнасяни от лицата, установено с материалната разпоредба на чл. 66, ал. 1 от ЗМ – общото задължение и в частност това за писмено деклариране, произтичащо Регламенти на Европейския съюз (ЕС), които имат директно действие за вътрешното ни законодателство след присъединяването на България към ЕС. Според текста на чл. 66 от ЗМ, всяка стока, предназначена да бъде поставена под митнически режим, подлежи на деклариране за съответния режим, като са допустими при определени условия писмено или устно деклариране. Отрицателният факт за отсъствието на деклариране от страна на жалбоподателя ЕНВ. 3. на носените от него алуминиеви плоскости, в релевантния момент на въвеждането им на митническата територия на Република България, пряко се установява от показанията на свидетелите – митнически служители, които са категорични, че той не е декларирал процесните превозвани стоки. Отделно от това процесните стоки са с необщностен произход, с оглед дестинацията на пътуването, сочеща износ от Република Турция – Държава, нечленуваща в ЕС, на което основание

безспорно и са подлежали на писмено деклариране при митнически контрол. В конкретния случай, съобразно видът и количеството на стоката, дължимото за нея и надлежно деклариране е било писменото. Тъй като този им брой изключва нетърговски характер, обратно сочи търговско предназначение, т.е. процесните стоки не могат да бъдат определени като нетърговски такива. Устно деклариране е допустимо когато стоките са с нетърговски характер, когато стоките са с търговски характер, но се съдържат в личния багаж на пътника и т.н. Именно това свое задължение за писмено деклариране не е изпълнил жалбоподателят при влизането си в страната от Република Турция, като той несъмнено е бил субект на същото, възникнало за него в момента на започване на формалностите по митническия контрол - първоначален. Доколкото не е направено деклариране в дължимата и изискуема форма - с писмена митническа декларация (унифициран формуляр ЕАД), то налице е липса на деклариране. Бездействието от негова страна по отношение на задължението за деклариране, което той не е изпълнил и то по надлежния ред и форма, изключва знанието на компетентните митнически органи, субсумира и липсата на дадено разрешение от тях за преминаването на стоките на територията на страната. От тук следователно доказан е и вторият съставомерен признак на нарушението. След като това е така, безспорно с деянието си жалбоподателят ЕНВ. З. е консумирал от обективна страна административнонаказателния състав на чл. 233, ал. 1 от ЗМ, осъществявайки контрабанда на стоки с търговски характер и количество, тъй като не е изпълнил задължението си да ги декларира при преминаването през митнически контрол, макар реално да е носил такива, като те са били открити вече при митническата проверка. Поради това напълно основателно и правилно е била ангажирана неговата административнонаказателна отговорност и направените изводи от АНО са изцяло правилни и законосъобразни, като се споделят от Съда. Осъществяването от обективна страна на деянието се установява, както вече се посочи от преките гласни доказателства на митническите служители, които Съдът цени и относно авторството, с оглед изясненото от свидетелските показания цялостно поведение на нарушителя в хода на проверката, обективният факт на откриването им в процесната товарна композиция.

Относно субективната страна на извършеното деяние - доколкото жалбоподателят в качеството си на шофьор и представител на превозвача е

имал задължението да извърши проверка дали отразените в превозните документи обстоятелства, съответстват на действителността, при установената фактическа обстановка логично може да се заключи за наличието на вина у жалбоподателя под формата на небрежност, тъй като при полагане на по-задълбочена грижа при изпълнение на задълженията си, жалбоподателят още в началото на превоза би установил несъответствието между действително превозвания товар и този, описан в превозните документи. Тези изводи на Съда не се променят предвид твърдението на жалбоподателя, че той не знае турски език и не е могъл да разчете документите, които са му били дадени от спедитора, тъй като е общоизвестно по какъв начин се отбелязва количество, а именно в килограми и как се вписва на латиница тази мерна единица: kg; така че като шофьор с много осъществени международни курсове е можел да се ориентира относно това за какво точно количество стока има в себе си документ и съответно, че за останалото количество няма такъв. Доколкото небрежността е вид непредпазливост, както и с оглед разпоредбата на чл. 7, ал. 2 от ЗАНН, и липсата на изрично законово изключване на непредпазливостта като форма на вината при извършване на нарушението по чл. 233, ал. 1 от ЗМ, Съдът приема за несъмнено осъществен съставът на посоченото административно нарушение. Следва да се отбележи и това, че административното нарушение по чл. 233, ал. 1 от ЗМ се осъществява от лицето, което фактически извършва превоза - в настоящия случай шофьорът на провереното транспортно средство, с което са били превозвани и процесните стоки – алуминиеви плоскости, без да е нужно същото лице да притежава други качества - на декларатор, отговорно лице и т.н. Поради изложеното, липсва каквото и да е правно основание за друг различен правен извод, освен този, че напълно правилно е ангажирана неговата административнонаказателната отговорност.

С оглед изложеното Съдът намира, че не е налице грешка при декларирането, а е налице фактическият състав на чл. 233, ал. 1 от ЗМ.

По отношение на наведеното възражение от страна на адвокат Иван Иванов, че митническите органи при констатираното несъответствие между действителния тонаж и този от документите, е следвало да упътят жалбоподателя за отстраняването му, респ. да приложат принципите на Европейското законодателство, Съдът отбелязва следното: митническите служители са направили необходимото в тази насока – свидетелят К. е

попитал няколко пъти жалбоподателя дали има други документи за стоката, която е в повече, при което е получавал отрицателен отговор; а свидетелят М. преди започване на физическия контрол е попитал жалбоподателя дали има нещо за деклариране, при което е получил отговор, че няма друго освен това, което е по документите. Ето защо Съдът намира, че митническите органи добросъвестно са изпълнили служебните си задължения.

В обобщение на изложеното до тук, решаващият Съдебен състав намира за правилна и съответна на доказаните факти по делото, квалификацията на процесното нарушение, във формата на изпълнителното деяние - превозва. До същия правен извод е достигнал и АНО, издавайки НП, и той е правилен и следва да бъде споделен. В допълнение към вече изложените съображения, необходимо е да се разясни, че проведеното разграничение в изпълнителните форми на контрабанда – превозва и пренася, въздигнати в самостоятелен фактически състав съгласно административнонаказателната разпоредба на чл. 233, ал. 1 от ЗМ, е в зависимост от използването на допълнително средство - пътно превозно, но само когато това е необходимо, за да се реализира самото изпълнително деяние, без което и неговото осъществяване би било невъзможно или пък когато е свързано с формално изпълнение на обществен превоз на товари, респ. Договор за превоз. Само по себе си фактическото обстоятелство за пътуване с моторно превозно средство (МПС) и управлението му от нарушителя, респ. намиране на стоки в това МПС, не обосновава изпълнително деяние във форма - превозва, за осъществяване на митническата контрабанда. И това е така, тъй като формата на изпълнително деяние следва да се съобрази с вида, обема и количеството на процесните стоки. Ето защо, извършеното от жалбоподателя ЕНВ. 3. по обективните си характеристики, покрива признаците на изпълнително деяние - превозил/превозва, следователно и приетата от АНО правна квалификация е правилната, както досежно изпълнителната форма на нарушението, така и по правно основание - чл. 233, ал. 1 от ЗМ.

По убеждение на настоящия Съдебен състав процесното административно нарушение, за което жалбоподателят ЕНВ. 3. е наказан с обжалваното НП, не може да се квалифицира като маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН и не разкрива характеристиките на такъв. Дори и само предвид голямото количество и разнообразието на контрабандираните

стоки, деянието не разкрива значително по-ниска степен на обществена опасност от типичната за този род нарушения, още по-малко пък изобщо – липса на такава. Отделно от това, в случая се касае за формално нарушение – на просто извършване, без значение е настъпването на вреди от същото, отделно като релевантен аргумент Съдът съобрази и характерът на обществените отношения, засегнати от конкретната простъпка – административнонаказателна, с оглед действащия режим на митническия контрол – в сферата на отношенията, ползващи се със засилена защита, който и пряко е свързан с охраняването на публичните, фискални интереси на Държавата и ЕС. В този смисъл не са налице основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН, вр.чл. 93, т. 9 от ДР на НК по силата на препращането от чл. 84 от ЗАНН, за отпадане на наказуемостта, като незаконосъобразно санкционираща маловажен случай на нарушение, от тук и предпоставка за незаконосъобразност на НП. Иначе казано, мълчаливата преценка на АНО, обективизирана с издаването на санкционен акт, с който е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя, Съдът споделя за правилна. Поради изложеното, не може да се обоснове маловажност на случая, следователно и във връзка с приложението на чл. 28 от ЗАНН не са налице предпоставки за незаконосъобразност на НП в обжалваната част и неговата отмяна, като неправилно санкциониращо маловажен случай на административно нарушение.

Съдът е провел пълно доказване на фактите от значение за административнонаказателното обвинение и делото, на които жалбоподателят не се е противопоставил и не е посочил доказателства за тяхното оборване.

ПО РАЗМЕРА НА НАКАЗАНИЕТО

Съгласно чл. 233, ал. 1 от ЗМ за митническа контрабанда на стоки на виновните лица се налага Глоба в размер от 100 % до 200 % от митническата стойност на недекларираните стоки; а съгласно съответно чл. 233, ал. 6 от същия закон недекларираните стоки - предмет на митническа контрабанда се отнемат в полза на Държавата, независимо чия собственост са.

Административното наказание е правилно и законосъобразно определено в минималния размер от 100% от митническата стойност на недекларираните

стоки. Така проведената индивидуализация, според Съда е правилна и законосъобразна, тъй като е съобразена с разпоредбата на чл. 27 от ЗАНН и указанията в нея критерии при отмерване на наказанието – за преценка на всички релевантни за отговорността обстоятелства – смекчаващи и отегчаващи такива. Като очевидно отчетени са конкретното количество и разнообразие на контрабандно превозените стоки – значително, което обстоятелство безспорно е отегчаващо и предопределя по-висока тежест на деянието. Като смекчаващи вината обстоятелства се установиха липсата на данни в кориците на делото за други нарушения и обстоятелството, че жалбоподателят не е възпрепятствал или правил опити да осуети проверката. В тази връзка не може да се отчете като смекчаващо вината обстоятелство възрастта на жалбоподателя, доколкото възрастта от 44 години предполага житейски опит, който е достатъчен, за да може лицето да направи оценка на деянието си по начин, позволяващ му да не извършва противоправно такова. Т.е. тази възраст не може да бъде определена като достатъчно млада, за да обоснове наличието на смекчаващо вината обстоятелство. Не се констатира обществената опасност на деянието и на деца да са завишени. Предвид така установените релевантни за отговорността обстоятелства, преценени в съвкупност и съобразно относителната им тежест, очертаващи с превес са смекчаващите такива, поради което обосновано, при спазване критериите на чл. 27 от ЗАНН, законосъобразно, както и справедливо – съответно по тежестта си на извършеното е било индивидуализирано наказанието в минимален размер, в който именно е и наложената Глоба – формирана от 100% от митническата стойност на стоката. В този смисъл извършената от АНО преценка относно режимът на индивидуализация е правилен относно процентното отношение на наложеното административно наказание.

Така наложеното с обжалваното НП наказание Съдът намира за правилно с оглед постигане на предвидените в чл. 12 от ЗАНН цели на административното наказание – да предупреди и превъзпита нарушителя към спазване на установения правен ред и да се въздейства възпитателно и предупредително върху останалите граждани. Т.е. НП в частта му по пункт I следва да бъде потвърдено.

НП е законосъобразно и правилно, и в частта на постановеното отнемане в полза на Държавата на стоките - предмет на нарушението, т.е. по пункт II. Подобно разпореждане е напълно законосъобразно, приложено на

съответното правно основание - чл. 233, ал. 6 от ЗМ. Правната разпоредба е императивна и обвързва във всички случаи указаното разпореждане с тези стоки, както правилно е подходил и АНО, позовавайки на същата норма, като друго различно разрешение не следва и предвид доказаното извършване на конкретното митническо нарушение, обвързано с приложението ѝ.

По разноските:

По делото се констатираха действително направени разноски от страна на АНО в размер на 80 лв. за юрисконсулство възнаграждение.

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, ДВ, брой 94 от 2019 година, в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс (АПК). Съгласно чл. 143, ал. 4 от АПК, когато Съдът отхвърли оспорването или оспорващият оттегли Жалбата, подателят на Жалбата заплаща всички направени по делото разноски, включително минималното възнаграждение за един адвокат, определено съгласно Наредбата по чл. 36, ал. 2 от ЗА, ако другата страна е ползвала такъв. От изложеното следва, че в полза на АНО следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв. Съгласно чл. 144 от АПК субсидиарно се прилагат правилата на ГПК. Присъденият размер трябва да бъде справедлив и обоснован. Съобразно чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, към която препраща чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр.чл. 37 от Закона за правната помощ, за този вид работа е предвидено възнаграждение от 80 лв. до 150 лв. Не е налице правна и фактическа сложност на делото, работата на юрисконсулта по това дело се състоеше в явяване в едно съдебно заседание, поради което юрисконсултско възнаграждение в посочения размер е справедливо.

Сумата следва да се присъди в полза на Агенция „Митници” в качеството ѝ на юридическо лице съгласно чл. 3, ал. 1 от Устройствения правилник на Агенция „Митници”, в чиято структура се намира издателят на потвърденото НП в обжалваната част.

По отношение на Решението в частта за разноските АНО не може да иска изменение, тъй като по делото не бе представен Списък на разноските от тяхна страна.

При този изход на делото на процесуалния представител на

жалбоподателя не се дължат разноси.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 63, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, Съдът в настоящия си състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА като правилно и законосъобразно НП № 2210/2021 от 10.12.2021 година на Заместник-Директора на Териториална дирекция Митница Бургас, в частта, с която на ЕНВ. З. (Е. З.), роден на ***** година в град **** *, Република **** *, с персонален номер 0903977783925 от град **** *, ул., **** *” № 83, Република **** *, за нарушение на чл. 233, ал. 1 от ЗМ е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 73 140.06 лв. (пункт I) и на основание чл. 233, ал. 6 от ЗМ са отнети в полза на Държавата алуминиеви плоскости общо 1 340.50 кв.м. (пункт II).

На основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, ОСЪЖДА ЕНВ. З. (Е. З.), роден на ***** година в град **** *, Република **** *, с персонален номер 0903977783925 от град **** *, ул., **** *” № 83, Република **** *, ДА ЗАПЛАТИ на Агенция „Митници” с адрес: град София, ул., „Георги Сава Раковски” № 47, сумата от 80 лв., представляваща направените разноските за юрисконсултско възнаграждение по АНД № 969/2021 година по описа на Районен съд - Свиленград.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Хасково в 14-дневен срок, който тече от получаване на Съобщението за постановяването му, с Касационна жалба на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава XII от АПК.

Съдия при Районен съд – Свиленград: _____